

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **P. T.**,  
skazanego za czyn z art. 258 § 1 k.k. i in.,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 18 stycznia 2024 r.,  
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją  
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie  
z dnia 30 maja 2023 r., II AKa 158/21,  
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie  
z dnia 31 grudnia 2020 r., IV K 246/18,  
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

**p o s t a n o w i ł**  
**wniosku nie uwzględnić.**

## UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 30 maja 2023 r., II AKa 158/21, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 31 grudnia 2020 r., IV K 246/18, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa P. T. W ww. postępowaniu P. T. został prawomocnie skazany za czyn z art. 258 § 1 k.k. oraz czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r., o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu ostatecznie karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

W kasacji obrońca podniósł zarzuty o randze tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z orzekaniem przez Sąd Apelacyjny w składzie, w którym zasiadała sędzia X.Y., powołana na urząd sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych

ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3; dalej: „ustawa nowelizująca KRS”). Oprócz powyższego zarzutu skarżący podniósł również zarzuty rażącego naruszenia prawa, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia.

W kasacji obrońca skazanego zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku. Podniósł, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego należy wstrzymać wykonanie kary, jeżeli brak takiego wstrzymania spowodowałby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe, w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłby się z wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego. W ocenie obrońcy w tej sprawie wykonanie wyroku spowoduje skutek w postaci bezzasadnego pozbawienia wolności skazanego, który w sposób oczywisty jest skutkiem nieodwracalnym. Za taką oceną, zdaniem obrońcy, przemawia zasadność zarzutów kasacyjnych oraz ich doniosłość.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wniosek obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie jest zasadny.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. O zastosowaniu tej instytucji powinna przesądzać ranga zarzutów kasacyjnych i bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uchylenia orzeczenia, przy jednoczesnym uznaniu, że jego wykonywanie przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla osoby, której orzeczenie dotyczy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

Sąd Najwyższy dostrzega, że pierwszy zarzut kasacji wskazuje na wystąpienie w tej sprawie tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., związanej z tym, że w składzie Sądu Apelacyjnego zasiadał sędzia powołany na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy nowelizującej KRS. Jednakże sam fakt powołania do pełnienia urzędu sędziego sądu powszechnego w procedurze, o której mowa powyżej, nie jest wystarczający do uznania, że w sprawie zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza (por. uchwała składu połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. BSA I-4110-1/20, OSNK 2020, z. 2, poz. 7; uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22, OSNK 2022, z. 6, poz. 22). Takie ustalenie może, ale nie musi, być wynikiem testu przeprowadzonego według kryteriów wskazanych w uzasadnieniu wspomnianej

uchwały trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego i przy uwzględnieniu okoliczności tej konkretnej sprawy, co będzie przedmiotem rozważań w ramach merytorycznego rozpoznania kasacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 lipca 2022 r., III KK 117/22; z dnia 25 lutego 2022 r., V KK 54/22).

Także pozostałe zarzuty kasacji nie prowadzą do wniosku o konieczności wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia. Dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21) i prowadzić do wniosku o potrzebie uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18), ewentualnie wydania innego rozstrzygnięcia, które spowoduje, że wykonywanie kary do czasu rozpoznania kasacji okaże się niesłuszne i odbędzie się z pokrzywdzeniem skazanego. W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ocena zasadności zarzutów kasacji wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Lublinie.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[ał]

